

Skovbrugsberetninger for Aaret 1874.

Det nordlige Sjælland.
(Fra 6te Kronborg Stoddistrikt.)

Aaret 1874 bragte os et Foraar, som desværre synes at skulle blive almindeligere, og som, naar de komme efter en mild Vinter, have en meget skadelig Indflydelse paa Vegetationen. — Efterat Varmen i April og Begyndelsen af Maj var stegen saaledes, at Skoven stod i Begreb med at udfolde sine Blade, indtraf den 28. Maj og de følgende Døgn en Frost, der kuede Alt, hvad der var blevet grønt. — Det var ikke blot Nattefrost, $\circ$: en ved Varmeudstraaing om Natten frembragt Afkøling af Luften til under 0° , men en virkelig Frost, der viste sig overalt, saavel paa Bakker, som i Lavninger, og som holdt sig langt op paa Dagen. Paa enkelte Steder i gammel Bøgeskov havde Træerne i Efteraaret 1873 baaret lidt Olden, hvoraf nogle faa Tønder vare indsamlede og udsaaede i Plantestoler, medens der i en meget gammel Bevojrning paa omtrent 4 Tdr. Vand var foretaget en Jordbundsbehandling til Selvbesaaning med en dertil konstrueret svensk Harve. Ved det milde Forarsvejr i Marts og April bragtes en Del af denne Olden til at spire, og overalt, hvor Bestyttelsen ikke var meget stærk, frøs de fremkomne Planter fuldstændig bort, saa at kun de ved dybt Froleje forsinkede Planter, der fremkom efterat denne

Eftervinter var ophørt, bleve^o bevarede. En Birkeplantning, foretagen i Efteraaret 1873 paa et ubevoget Areal af omtrent 6 Tdr. Lands Størrelse, led meget, da Knopperne allerede havde begyndt at udfolde sig, før Frosten indtraf, men Skaden erstattes for en Del derved, at Planterne, efterat Sommeren havde bragt nogen Regn, gave ret gode Rodskud, som snart ville danne Bevøgning. De unge Bøgeplantninger undgik for største Delen Bestadigelse af Frostens, da deres Knopper ikke havde udfoldet sig paa den Tid, da den indtraf, og navnlig gjælder dette for de Kulturer, der ere foretagne under Bestytelse af en ældre Bevøgning. Sandsynligvis er netop denne Egn særdeles gunstig for Foraarsfrost, da det ved Sammenligning med de offentliggjorte meteorologiske Dagtagelser viser sig, at Temperaturen her i Maarum i Foraarsstiden synker ligesaa lavt som i det berngtede Herning. Heraf følger, at de tidlig blomstrende Træarter, s. Ex. Spidsløn, Birk, El o. s. v., meget ofte blomstre forgjæves, hvilket navnlig var Tilfældet i 1874.

Skovenes Væxt har været som sædvanlig, hvilket skyldes den Omstændighed, at den ikke var udsprungen, da Frostens indtraf. Tørken i Forsommeren var for fortløbig til at faa nogen Indflydelse paa den, da Skoven er et godt Reservoir for Fugtigheden, saa at det først er efter en langvarig Tørke, at man mærker nogen skadelig Indflydelse af Regnmangel. Dette maa dog forstaaes alene om den sluttede Skov, hvor Jordbundsdaæket er, som det bør være. Hvor dette mangler, udtørres Jorden ligesaa vel i Skoven som i Marken, om end lidt langsommere, og da Trærnes Sugerødder ligge i den øverste Jordstørpe kan Skade for Tilvæksten ikke undgaaes, naar Tørke bliver langvarig, hvilket ogsaa viste sig iaar, navnlig i ældre Granbevøgninger, der vare lyshuggede for at underplantes med Bøg, idet et ikke ubetydeligt Antal Træer gik ud, strax efter at de unge Stud vare fremkomne.

I det forløbne Aar er her paa Distriktet plantet henved 100 Tdr. Land med Bøg, Gran, Lærk, El, Birk, Aft,

Bøn o. s. v. Hvad der plantedes i Foraarstiden staaer i det Hele taget godt, men dog bemærkes, at det gunstige Vejr i Plantetiden i Forbindelse med Mangel paa tilstrækkelig Arbejds-kraft fristede mig til at fortsætte Plantearbejdet længere, end jeg egentlig fandt tilraadeligt, og hvad der plantedes meget sent, trænger til Efterbedring. De sildig plantede Bøge udfoldede ikke deres Knopper før i Juli Maaned, og stode længe saaledes, at man skulde tro, at Plantningen var totalt mislykket, men dette blev dog ikke Tilfældet, da Planterne for den langt overvejende Del have dannet ret gode Knopper. Dødeligheden har været størst blandt de sildig plantede Graner. Om de i Esteraaret udsorte Plantninger er det endnu for tidligt at ytre nogen Mening, men da Plantningen er udført under gunstige Omstændigheder, har jeg ingen Grund til at tvivle om et godt Udfald.

Som allerede tidligere omtalt i mine Beretninger til Tidsskriftet er her anlagt en Plante-skole til Opelskning af fremmede Træarter, af hvilke adskillige trives meget godt. At sige Forsøg ere interessante er en afgjort Sag, men jeg troer ikke, at der med Indførelsen af fremmede Træarter i Skovbruget kan opnaaes nogen Fordel, da de Træarter, vi have, ere saa gode, som man kan ønske sig dem, og bedre end de nordamerikanske Arter, der ere deres Slægtninge, og som trives i vort Klima. Man lader sig let ved Beskrivelser over udenlandske Træer i deres Hjem forlede til at tro, at vi her kunne frembringe noget lignende, medens man glemmer, at Skovbruget for lang Tid siden er kommet ganske bort fra de Hensyn, der skulde være afgjørende, naar man vilde frembringe saadanne Træer, som de, der opvække Rejsendes Beundring. Adskillige nordamerikanske Naaletræer udmærke sig ved deres Skjønhed, men Skjønhedshensyn ere ude af Kurs i det industrielle Skovbrug, og det maa vel ogsaa indrømmes, at de altid ville virke skadeligt paa Udbytten. Iøvrigt hører der meget lang Tid til at man kan danne sig en bestemt Mening om en hidtil ukjendt Træarts Fordelagtighed, hvilket bedst sees naar man

vil hufte paa, hvorledes det først er i de sidste 20 Aar, at man har lært at anerkjende den almindelige Løn som et fortrinligt Træ, hvorledes Weymouthshyrren, der allerede i forrige Aarhundrede indførtes i vore Skove, blev forkastet som ubrugelig, medens den nu er næsten uundværlig til adskillige Fabrikater, og betales meget højt. Værkens fortrinlige Egenskaber ere endnu i dette Øjeblik ikke tilstrækkelig bekjendte, og dog have vi intet Træ i vore Skove, der i en saadan Grad som den modstaaer Forraadnelse. Om nye Forsøg, der endnu ikke ere komne udenfor Planteskolen, er der derfor meget lidt at sige, og man maa foreløbig nøjes med at glæde sig over de unge smukke Planter's Væxt.

Nye Kulturmetoder ere ikke forsøgte, med mindre man hertil vil regne Plantning af Bøg under lystillet Bøgebevogning, der har givet et fortrinligt Resultat. For at denne Kulturmetode skal kunne anvendes med Nytte, er det imidlertid nødvendigt, at de Træer, der blive staaende som Beskyttelse, ikke ere store eller for bredkronede, da de i modsat Tilfælde dels ved Fældningen vilde gjøre for megen Skade paa Plantningen, og dels vilde hæmme dens Væxt for meget.

Insekter have ikke gjort kjendelig Skade i de herværende Skove, thi at *Hylesinus pini* endnu hist og her dræber en undertrykt Fyr er næppe Dmtale værd. Mærkeligt er det forresten, at medens Opmærksomheden i saa høj en Grad er henvendt paa Insektskaden i Skoven, er man fuldstændig blind for den langt større Skade, der forvoldes af de vilde Pattedyr, og dog er denne saa stor, at den ikke ofte nok og stærkt nok kan fremhæves. Ejeren's Ret til at anvende sin Skov, som han vil, skal ingenlunde bestrides, og vil han opgive Skovbruget for at have Vildtstand, saa er der Intet derpaa at sige, men anderledes forholder det sig, naar Fordringerne til Skovbruget stilles saa højt som muligt, og man da tillige vil have, at Skoven skal tilfredsstille Jagtpassionen. Man kammer derved til Absurditeter uden Rige, og Skovens Fremtid bringes i Fare. Skjøndt Vildtstanden her langtfra er stærk, er dog den Skade,

der forvoldes af Bildtet, navnlig paa Kulturen, meget følelig, og kun Bøg og Rødgran ere tildels fritagne for Ødelæggelse, hvorimod Lærk, Aft, Alm, Løn og overhovedet alle de kostbareste Træarter efterstræbes i den højeste Grad, saa at de først efterat være afbidte flere Gange endelig vove fra Bildtet. Det er imidlertid ikke blot Tid, der gaaer tabt ved Afbidning og Fejning, men det er en klar Sag, at Træer, som i Ungdommen ere blevne saa ilde medhandlede, have langt ringere Udsigt til at blive godt Savntræ end de, der forstaaes for Molest. Bildt i Skoven 3: den industrielle Skov, kan kun sammenlignes med Gjæs i en Hvedemark, og det er kun en Følge af Jagtpassionen, som det forøvrigt har kostet mig Umage nok at betvinge hos mig selv, at man stadig er blind for Uforeneligheden af Bildtstand og rationelt Skovbrug.

N. Holten.

Det vestlige Sjælland.

Fra Skovene her er kun Lidet eller Intet af Interesse at meddele for det forløbne Aar. Tilvæksten, saavel i den ældre som i den yngre Skov, synes at have været som i et Middelaar. Opvæksten for Oldenaaret 1869 staaer særdeles godt, og vi kunne saaledes fremdeles sætte vort Fremtids-Haab til den. — Her er udført en Del Kulturer, som ere slaaede godt an; men det er udelukkende paa gammeldags Maade, ved Plantning i gravede Huller, og her er hverken forsøgt nye Kulturmetoder eller nye Træarter. Frøet i Planteskolerne er kommet meget godt op. Ellefrø (og tildels Virkefrø) har jeg i Reglen havt meget Besvær med at faa Planter af i Planteskolen; et enkelt Aar er det kommet udmærket godt op, men saa er der ogsaa flere Aar, i hvilke det næsten er blevet borte. Det kræver megen Fugtighed og kan nok bringes frem ved en rigelig Vanding. Det falder imidlertid besværligt her, og jeg har derfor opgivet at faa det i Planteskolen; men jeg indretter nogle Bede ude i Skoven paa et Sted, hvor der er Kildevæld i Bunden og

hvor Jorden saaledes er meget fugtig hele Sommeren igjennem, og faaet her, plejer Froet at komme godt op; skjøndt Aaret synes saa ugunstigt, da det baade var tørt og koldt, kom Ellefroet dog ogsaa i Aar udmærket godt op og gav mange Planter. Bedene bleve i Efteraaret overdrøysede med tørt Sand, for at den løse Jord ikke skulde revne af Frosten og de spæde Planter derved fryse op.

Insekter ere vi ikke ganske fri for; men endnu er den Skade, de anrette, forsvindende. Det vil imidlertid være nødvendigt i Tide at have sin Opmærksomhed henvendt paa dem, da vi ikke kunne vente, at Naalestoven skulde blive fri for Insekt-Angreb, især efterhaanden som den tager til baade i Alder og efter Areal. Det vil altid være rigtigt at fjerne alt Affald i Granstoven, som Ris o. s. v., saa snart som muligt, lige som ogsaa at rydde Stødene, hvilket Arbejde godt kan lønne sig i disse Tider, da Gran giver noget af det bedste Stødebrænde.

For Bark-Aftagningen har det været et vanskeligt Aar, da det paa én Gang var tørt og koldt, netop da Egen skulde bryde. Træerne vare derfor længe om at bryde, der udviklede sig kun lidt Saft ad Gangen, saa Barken gik daarligt, og adskillige Egetræer maatte helt springes over, da Barken ikke var til at faa af. Da Barken først var kommet af, gik det hurtigt og let baade med at faa den tørret og renset i det tørre Vejr.

Priserne paa Skovprodukter ere meget gode og synes endog at være stigende fra Efteraaret af. Ved en Auktion i December Maaned naaede vi over 13 Rd. som Gjennemsnitspris pr. Favn Bøgetræ paa Roden, og det var langt fra gavnjørende Træer; som Exempel paa Prisernes Stigen, kan jeg anføre, at Gjennemsnitsprisen pr. Klodsbunke Udflug (som indeholder rigeligt $\frac{1}{2}$ Favn Brænde), ved en Auktion i November Maaned var: 4 Rd. 92 ß, og paa samme Sted ved en Auktion d. 14de dennes: 6 Rd. 43 ß (eller som det jo nu hedder: 12,⁸⁹ Kroner).

Prisen paa Bark er ogsaa stegen; medens Stambark saaledes i 1872 folgtes til 5 Rd. 72 $\frac{1}{2}$, fik vi i 1873 7 Rd., og sidste Aar 7 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ pr. Skpd., leveret i renset Tilstand hos Garveren i nærmeste Kjøbstad.

Der viser sig Blomsterknopper i ikke ubetydelig Mængde paa adskillige af de fældeede Bøgetræer; men om der derfor er Udsigt til noget almindeligt Oldenaar, kan jeg endnu ikke afgjøre.
Spandet.

F n n.

I det siden sidste Beretning herfra forløbne Tidsrum have forskjellige Under hjemstøgt Skovene. Stormene, et af de Naturonder, der stundom gribe i høj Grad forstyrrende ind i Skovbehandlingen, have været meget fremherskende, saaledes i Slutningen af 1873 overordenlig voldsom N. og NV. samt i Foraar og Midtsommer 1874 SV. Deres ødelæggende Virkning har selvfølgelig været størst i Naaletræbevoxninger, navnlig under kuperede Terræenforhold, og de have der fremtvunget Afdrivninger, der vare planmæssig bestemte for senere Tidspunkter; de rene Rødgranbevoxninger frembyde under saadanne Tilfældigheder en meget svag Side, medens de med Fyr blandede yde langt stærkere Modstandsevne. Et andet i vort Land hyppigere Naturonde, men som dog er af mere forbigaaende skadelige Følger, den sildige Frost, optraadte i afvigte Aar meget føleligt for Bøgekulturerne. Det var, saavidt jeg mindes, i Juni; de nys udfoldede Blade frøs aldeles brune, ikke alene, som saa hyppigt, i Lavninger, men ogsaa meget højt op ad Bakkerne, hvor Stormen havde taget Skærmtræerne bort. Kulturerne fra Efteraaret 1873 og de tidlige Foraarskulturer i 1874 foregik under gunstige Vejrforhold, men de gode Forhaabninger, man gjorde sig, sloge fejl, idet saavel disse som de sildige Plantninger i Foraaret under de tørre og kolde Dage i April, Maj, og tildels Juni fik et saa alvorligt Knæk, at det senere indtrædende, for Skovvegetationen gunstige Vejr

ikke formaede at ophjælpe den stete Skade. Som et 4de Dnde, der i det forløbne Aar har ramt Skovbruget, navnlig Plante-skoler føleligt, var Oldenborre-Larvens Gjæringer, i det den i sidste Sommer, usædvanlig længe, inden Forpupningen fortsatte sine graadige Maaltider fra det foregaaende Aar. 1875 bliver nu et Flyveaar, — men hvor er Midlet til at afværge Uglægningen i den bearbejdede Jord? Anden Insekt-skade vides ej at have været mere end almindelig fremtrædende sidste Aar. Træernes Tilvæxtforhold have frembrudt ikke noget ualmindeligt, men kunne betegnes som ret gode saavel for den ældre som for den yngre Bevognings Vedkommende, vel at mærke, affeet fra Sildigfrostens Paavirkning. Større Kulturforetagender end sædvanlig vides ikke at have været udførte. Bøgeoldene fra 1873 gav ikke det ventede Resultat, hverken hvad Mængden eller Godheden angik, men jeg har dog seet nogle vel lykkede Saaningsforetagender deraf. Med Hensyn til Kulturmaader er det mig ikke bekjendt, at noget Nyt har været præsteret; derimod er i sidste Foraar paa det herværende Distrikt foretaget en Indplantning af forskjellige fremmede Træarter; saaledes er blandt andet i blandede Kulturer indplantet ca. 170 Stkr. større og mindre Abies Douglaisi med ca. 20 Alens Afstand, for at de i Tidernes Løb kunne faa Raaderum efter Behov uden at komme i Kollision indbyrdes. De have alle staaet godt an, men rigtignok ogsaa nydt omhyggelig Pleje under kritiske Forhold. Denne Træart, hvis Ved skal have høj teknisk Værd, viser en ualmindelig rasht Væxt og har staaet sin Prøve hos mig i over en halv Snæs Aar saa standhaftig som en Indfødt.

Sluttelig skal kun tilføjes, at Bøgene tegne til at ville give Olden i det kommende Aar.

Carl Bloch.

Det nordlige Jylland.

Det forløbne Aar har for Skovvegetationen paa det Buderupholm'ske Distrikt været mindre gunstigt; den længe vedholdende Tørke og Kulde i Foraarsmaanederne forsinkede ikke alene Løvspringet i Bøgestoven til sidst i Maj Maaned, men inden dette endnu var fuldstændig udviklet, ødelagde Nattefrosten de spæde Skud i den unge Skov i Opvæksten og i Plantninger, og ihvorvel det senere indtraadte frugtbare Vejrlig fremdrev kraftige St. Hans Skud, bleve disse dog ligeledes slemme medtagne af en Nattefrost, der indtraadte i August Maaned. Som en Følge heraf har Tilvæksten i den unge Skov og Opvæksten kun været ringe, hvorimod samme i den ældre Skov har været som i et almindeligt Aar. Tilvæksten i de ældre Naaletræbevokninger er ligeledes tilfredsstillende, hvori- mod Plantningen fra de senere Aar paa mange Strøg have lidt af Nattefrosten.

De her foretagne betydelige Kulturer tilendbragtes i god Tid, men det varede længe, inden de viste Livstegn, og først i Juni begyndte Bøgeplanterne at grønnes, ligesom den udsaaede Olden at fremspire. Naaletræplanterne henstode meget længe i en tvivlsom Tilstand, dog, efterat det mere gunstige Vejrlig indtraadte, fremkom en heldig Forandring, og ved Sommerens Slutning fandtes saavel Bøge- som Naaletrækulturen at være lykkedes over al Forventning.

Det i Planteskolerne udsaaede Naaletræfrø, specielt Rødgran, fremspirede meget sent, noget deraf ikke før sidst i Juli og August, og dertil yderst sparsomt, ligesom de fremkomne Planter udvise et ingenlunde frodigt Udseende. Det fra Udlandet indforstrevede Frø fremspirede bedre end det Hjemmeavlede. Ganste anderledes den udsaaede Bøgeolden, der rigelig fremspirede i Juni; Planterne ere ualmiddelrigt kraftige og have mærkeligt nok ikke lidt noget af Nattefrost.

Bøgeoldenen havde jeg dels selv ladet indsamle her i Skoven, dels faaet en større Del fra 2de Skove i Vendsnæs

og dels et Parti ungarst Bøg fra Waldemar Schiødt i Kjøbenhavn.

Ihvorvel hele Bøgebefaaningen er vellykket, fortjener dog den ungarste Olden at nævnes som fortrinlig, thi det er ikke alene dennes gode Spireevne, men mere Planternes kraftigere Væxt fremfor de af hjemavlet Frø, der maa tages i Betragtning; jeg har alt tidligere gjort samme Erfaring, og ihvorvel den ungarste Sæd bliver noget kostbarere end den Hjemavlede, mener jeg dog, det vil svare god Regning ikke at spare den større Udgift, som dog er forsvindende, naar der tages Hensyn til de gode Resultater, der opnaaes.

De her anvendte Kulturmetoder ere de samme som i tidligere Aar, nemlig reolgravede Kulturgrøfter til Bøg og Fyr, og almindelige Plantehuller saavel som Tueplantning til Gran. Det har viist sig her, at Tueplantning ligesaa godt taaler en langvarig Tørke som enhver anden Plantemethode.

Af Insektskade har her ikke været bemærket anden, end den Oldenborrelarver have anrettet i temmelig betydelig Grad paa 2-aarige Frøbedeplanter i Planteskolerne, ligesom disse Larver ogsaa have hjemført en 2 Aar gammel Tueplantning, hvor der næsten i hver Tue findes Larver.

I Bøgestoven forefindes aldeles intet af Olden, ligesom Naaletræerne have ualmindelig faa Røgler.

Træpriserne vedblive at holde dem høje her paa Distriktet, uagtet man skulde synes, de mange store Tørfabrikker i det nordlige Sjælland maatte nedtrykke Brændpriserne. I Sommer og Efteraaret opnaaedes foruden 10 pCt. i Salair for godt Bøge-Kløvebrænde 21 Kr., Fagot 17 Kr., Pindebrænde 11 Krone pr. Favn, og for Gavntræklodse over 1 Kr. pr. Kubikfod.

Tidligere vare Affætningsforholdene meget mangelfulde for dette Skovdistrikt; man ansaa 5 eller højst 6 Rd. for en Favn godt Kløvebrænde for en overmaade god Pris. Brændet solgtes den Gang kun til de nærmeste Kjøbstæder; nu derimod, efterat man har faaet Jernbaneforbindelse, sendes Effek-

terne saavel til Hjørring og Frederikshavn, som til Randers og Aarhus. Hansen.

Det østlige Sylland.

Tilvæksten i den ældre Skov og den unge Opvæxt har, saavidt skjønnes, været tilfredsstillende. Den noget tørre Forsommer, vi havde i vor Egn, var uheldig for Plantningerne fra de nærmest foregaaende Aar, saavel af Naaletræ som Løvtræ, der ikke gjorde nye Skud før hen paa Estersommeren, da vi fik Regn. Derimod hemmede Tørken ikke Tilvæksten i den ældre Skov og den Opvæxt, som allerede var i god Grode; tværtimod udfoldedes Løvskoven og navnlig Bøgeskoven med en Skjønhed og Pragt ved sin Bladrigdom og friske Farve, som jeg ikke mindes at have seet i mange Aar, og som jo tydede paa, at Træerne have befundet dem vel, og at deres Udvikling har været i god Fremgang.

Bøgeskoven i min Egn har ogsaa i sidste Sommer været fri for de flemme Insektangreb, som i de foregaaende Aar paa mange Steder aldeles have ødelagt Bladene, især paa Træerne i Udkanten af Skoven. Jeg har overhovedet iaar ikke opdaget andre Insekter, der have gjort Fortræd i Skovene og paa Naaleplantninger, end dem vi altid plages med i Fyrrene, saavel i *Pinus sylvestris* som *austriaca* og *montana* — (*Tortrix huoliana*).

I mine ældre Hedekulturer, hvor Undergrunden er slet, fortsattes paa samme Maade, som jeg allerede har omtalt i min forrige Beretning, og med meget Held, nemlig med aabne Grøfter i 5 a 6 Alens Afstand, og med Lynghens Tildækning af den opkastede Jord imellem Planterne. Hvor jeg derimod planter fra Nytt af paa Hedebund, tilsøges Kender i almindelig Planteafstand eller bruges meget dybe og store Huller, saa at den flette Undergrund bliver gravet igjennem, indtil det gule Sand kommer frem, og almindelige Huller benyttes kun paa Heden, hvor Bunden er god.

I min Løvskov kommer jeg mer og mer til det Resultat ikke at sly en stærk Jordbearbejdning forinden selve

Plantningen, baade med Gravning og Bortrensning af al Græs og Ukrud, navnlig Himber, Tjørn og Brændenælder. Ikke blot befordres Træernes Væxt betydeligt, og næsten al Efterplantning undgaaes, men det viser sig ogsaa at være til overordentlig Gavn imod Musebid, hvorfor mange unge Plantninger, især af Bøg og Aft i saa høj Grad ere udsatte. Den Fremgangsmaade, jeg i saa Henseende følger, og som jeg meget skal anbefale i Skovene, hvor Jordbunden er frodig, saa at der vil komme baade Græs og Ukrud frem i Mængde efter Plantningen, bestaaer i, at jeg lader grave 1 Alen dybe og ligesaa brede Grøfter med 1 Alens Mellemrum, saaledes at Jorden af den første Grøft kastes til den Side, hvor man ikke vil have Grøfter; derefter maales 2 Alen af i Bredden, og bliver paa dette Stykke al Grønsværen affrællet og lagt i Bunden af den først gravede aabne Grøft. Der graves da paany en Grøft, ligesom den første, i en Alens Afstand fra denne, og Jorden fra den først gravede Grøft kastes ovenpaa Grønsværen, som er lagt i den første Grøft. Paa denne Maade fortsættes fremdeles med Grøfter og Affræling af Grønsvær, saa at denne altid kommer i Bunden af Grøfterne, hvorimod Underlaget fra disse eller Bunden bliver lagt ovenpaa. Der plantes derefter i almindelig Afstand ovenpaa den 1 Alen dybe Grøft, som paa Grund af den megen Grønsvær, der er kommet i Bunden, og den øvrige Jord, der er lagt ovenpaa, danner en Forhøjning, og det Hele seer ud som en hyppet Kartoffelmark. Prisen er i Aar 8 p pr. løbende Favn Grøft, den affrællede Jord iberegnet; tidligere gav vi kun 6 p . Det første Udlæg er ganske vist ikke saa lille, men det betaler sig alligevel, og jeg planter næsten udelukkende paa denne Maade. Ligesom man dygtigt skal behandle den gode Agerjord, naar man vil vente at faa en tilfredsstillende Avl, maa man sandelig gjøre det Samme i sin Skov, hvor der er en frodig Bund, hvis Plantningerne skulle lykkes, uden at altfor lang Tid hengaaer, eller for megen Efterplantning behøves.

Mourier-Petersen.